

Τώρα τί θέλουν και χαλάν τα δουνά
και κλαδώνουν τούς δρόμους
και φεύγει ένας δῶθε κι ἀλλος γιὰ τ' ἀλλοῦ;

Καὶ κλαίει ὁ Γιωργῆς μας σιγαλά,
ἀκοῦσ, μὴ μιλήσεις, μή,
περιπλανιέται καὶ κλαίει
μεσ' σ' ἔνα φᾶς ποὺ πάντα ἡρεμεῖ ἐδῶ,
ὅλο καὶ πλειότερο ἡρεμεῖ ἐδῶ καὶ δὲν χαλιέται.

Μόνο τὸ θάμπος πάει στὰ τριαντάφυλλα
κι δόλο πυκνώνει τὸ θάμπος στὰ τριαντάφυλλα
καὶ θὰ γίνει γνόφος
καὶ γνόφος θὰ γενοῦν τὰ τριαντάφυλλα.

ΑΓΓΕΛΟΣ — ΦΩΤΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΑΣ

ΣΥΝΕΠΕΙΑ

"Οταν ἀντικρύσεις τὸν γνώριμο καπνὸν
τῆς θυσίας, ποὺ προσφέρουν οἱ ἀλλοὶ στοὺς δαρβάρους,
κλεισμένη μοναχὴ στὸ τετράγωνο δωμάτιο
τῆς τελικῆς κρίσεις, τότε τραγούδα,
νιὰ ἔκεινους πὼς ἐπέθαναν ὅρθιοι
γνωρίζοντας πὼς πολεμοῦσαν γιὰ τὴν ἀθανασία.
«Σὲ ὅράχο οὐρανοφίλητο στεκόταν νυχτοπούλι
κοὶ στὰ γαμφά τὰ νύχια του
τὸν ἥλιο κράταγε σφιχτά»
Θλιβερὸ μελλοθάνατο ἀνάμεσα στὴν τρομερὴ οἰ/γὴ
ποὺ σκέπτεται ἀμείλικτα σὸν νεκρικὸ προσωπεῖο
τὶς μακρινές σειρὲς τῶν μαρμαρωμένων στρατιωτῶν
ποὺ φυλάγανε, πιστοὶ στὸν δρόκο τους,
πρεδομένα ἀπὸ ἐφιάλτες μονοπάτια.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

«Πές μου σημάδια τοῦ κορμιοῦ, σημάδια τῆς ἀγάπης»
(Δημοτικὸ)

«Ο ποιητής
ἔνα κενό»
—μπροστά μπροστά σᾶς μίλησα
καὶ τελευταῖς φεύγω—

Τραγούδησα σεινάμενος
τὸ πρῶτο τὸ τραγούδι
«Πές μου σημάδια τοῦ κορμιοῦ»
καὶ χρέψο κουνάμενος
με ἀκέφαλες γυναίκες.

Ἐγώ ὁ ποιητής
με τὴν ψυχὴ τὴν γουρουνήσια
τρώω ἀπὸ τὴν λάσπη μου
καὶ τελευταῖς μένω
«Σημάδι τῆς ἀγάπης».

ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Δέν πρόλαβαν μήτε νὰ κλάψουν·
Μόλις σφραγίσαν τὰ μάτια τῆς μὲ δουλοκέρι
Γιόμισε ἡ πόλη ἀπὸ ψηφίσματα
Ἄσύλων καὶ συλλόγων καὶ ίθρυμάτων
Ἀκόμη καὶ οἱ σεισμόπληκτοι
Ἐστείλαν τὰ συλλυπητήριά τους.

Οι κληρονόμοι ρούψηξαν δυὸς γουλιές παρηγοριαῖς
Ξεκρέμασαν τὰ σαβανόπανα ἀπὸ τοὺς καθρέφτες
Καὶ γύρισαν τὸ λόγο τους στὶς μετοχές.
Στὸ μεταξὺ εἶχε πιλημυρίσει χῶμα τὸ δωμάτιο.
Γύρω αὐτὸι στὴν ἄκρη τὰ κεριά στὴ μέση ἡ νεκρὴ¹
Δίπλα στὴν πόρτα ἔνα τραπέζι μὲ τηλεγραφήματα
Καὶ τὰ παραθυρόφυλλα τῆς κάμαρης κλειστά.
Οἱ τοῖχοι μ' ἐφιαλτικές κραυγές ἔπεσαν κάτω...
Μέσ' στὸ σκοτάδι ἀναβόσθησε ἡ σκέψη
Πόσο ὠφέλιμο είναι τὸ νὰ πεθαίνεις
Καὶ νὰ θύεγετεῖς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντες.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΟΥΛΟΥΤΖΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Τὰ γεγονότα ποὺ στὴν ψυχὴ μας ἔχαραξαν
σκοτεινούς ἢ φωτεινούς κύκλους —
διοσητες φλόγες στὴν μνήμη μας.
Καθὼς τὰ συνθλίσουν τῶν χρόνων τὰ πέλματα
μέσα στὸν ἀπύθμενο πίθο
ἀλλάζουν πρόσωπο καὶ περίγραμμα
ἀπογυμοῦνται ἀπὸ τὸν ἀπατηλὸν τῶν μανδύα.
Καὶ ὅταν στοῦ νοῦ μας τὴν σκυθρωπὴ τὴν πύλη²
φθάσει ὁ Ἀγγελος τοῦ Κυρίου
καὶ ἥχοι ἀκουσθοῦν ὑπερκόσμιας μουσικῆς
ἀποκαλύπτουν τὸ κρυψόν των τὸ κάλλος
καὶ ἡ μυστικὴ τῶν ἀλήθεια
μακρυνό γίνεται φῶς ποὺ διαρκῶς προσεγγίζει.
Γνωρίζομεν τότε μὲ ἔκπληκτους ὄφθαλμούς
τῆς μικρῆς μας ζωῆς τὸ βαθύτερο νόημα
τὸ ἀσύλληπτον ποὺ δὲν ἔννοήσαμεν
τὴν τόση μακαριότητα ποὺ δὲν ἀντελήθημεν
ἢ τὴν πολὺ λύπη ποὺ μάταια μᾶς ἔθλιψε.
Τὸ μεγάλο μας ὕστερα παράπονο
ἢ ἡ ἀνέλπιστη χαρὰ μας
ἀναβλύζει ἀπὸ τὸ χειλί μας μὲ ἔνα τραγούδι
νοσταλγικό, οὐφρόδυνο ἢ θλιμμένο
κάποτε γλυκό καὶ κάποτε παράφωνο
ποὺ τραγουδοῦμε στοὺς κοπιῶντας συντρόφους

Τόσους χρόνους στὴν μακρυνή μας δύοιπορία
διαρκῶς ἐτραγουδοῦσα, σύντροφοι,
ὅσα θαυμαστὰ εἴδα καὶ ἤκουσα
συντροφία μὲ τὸν Ἀγγελο τοῦ Κυρίου.
Μή φαντασθῆτε, μή, πῶς ήσαν μῆθοι ἡ θρῦλοι
ποὺ ἀφηγήθησαν πειριπλανύμενοι νοσταλγοὶ
ἢ ἵσως ἀνιτάλαιοι ἀπὸ χαράδρες σκοτεινές
ποὺ κοιμοῦνται λησμονημένες προσδοκίες.
Ἐτραγουδόησα τὴν ἀθέατον ὅψιν τῆς ζωῆς μας.
Ἴσως οἱ μελωδίες μου, σύντροφοι,
σᾶς ἐνθυμήσουν τῆς ζωῆς σας τὴν ιστορία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΙΔΗΣ

ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ

Τὰ σπίτια ἀφομοίωνονται σὲ πολυκατοικίες
Μές στὸ μπετόν καὶ τὸ μάρμαρο
πηγαίνει ἡ ζωὴ,
σὲ ἄδειους διαδρόμους,
τὰ μάτια συνηθίζουν.

Δὲν ἔχει ἔξοδο σὲ κῆπο
γιὰ νὰ δινειρευτῆς,
παράθυρο
στὸν οὐρανὸν νὰ φύγης.

κι' ἀν ἥσουν πουλὶ³
μαζεύεις τὰ φτερά,
μαραίνεσαι
ἀνθός ἀν ἥσουν σὲ περιβόλι.

Κι' ἀν ἥσουν λυράρης
ἢ τραγουδιστής,
σωπαίνεις καὶ χλωμαίνεις.

ΤΟ ΠΟΥΛΙ

Νὰ γλυκαίνει ἡ καρδιά σου
καὶ δόλο ν' ὄποιζητᾶς, ν' ἀποζητᾶς.

Αύτή είναι ἡ ὥρα σου,
μήν τὴν ἀρνιέσαι.

Ἐρχεταις⁴ ἔνα πουλὶ μὲς στὴν καρδιά σου
καὶ κελαηδεῖ·
τὴν τείχη πέφτουνε,
σχίζεται ἡ ἀπόχη τῆς ζωῆς
ποὺ μέσα τῆς σὲ κρατοῦσε,
μεταμορφώνεσαι καὶ ταξιδεύεις.

Ἐὰν δῆς τὸ πρόσωπό Του'
πολὺ θὰ ἀγαπήσης